

Honor Novissimus Viro ... Dn. Friderico Corfey, Qui Lemgoviae, Westphalorum Urbe, Viris Clariss. nobili, Anno Chr. 1576 natus, Gustrovii Animam post Consulatam & Syndicatum ultra viginti annos laudatissime gestum, in vera veri Dei, & quem misit, Jesu Christi, invocatione 21. D. Iuni[i]. Hor. 1. noct. Anno 1650. exhalavit, Corpus vero Terrae, Matris communis, gremio sequestrandum reliquit, Observantiae debitae, condolentiaeq[ue] testificandae ergo

Rostochi[i]: Kilius, 1650

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770462839>

Druck Freier Zugang

CARMINA
in F. Corfey.

R. (1650.)

28

HONOR NOVISSIMUS
Viro Magnifico, Amplissimo, & Consultiſſimo,
DN. FRIDERICO
CORFEY,

Qui
Lemgovia, Westphalorum Urbe, Vi-
ris Clariss, nobili, Anno Chr, 1576 natus,
Gustrovii

Animam post Consulatum &
Syndicatum ultra viginti annos lau-
datissimè gestum, in verà veri DEI, & quem mi-
sit, JESU CHRISTI, invocatione 21. D. Junl.

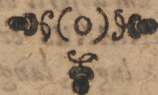
Hor. I. noct. Anno 1650. ex-
halavit,

*Corpus verò Terra, Matris communis, gremio se-
questrandum reliquit,*

Observantiæ debitæ, condolentiæq; testifi-
candæ ergò

Exhibitus

Ab Amicis.

Rostochl, Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

SI merita in PATRIAM, si magne gloria famæ,
Si dotes animi, venerandaq; dogmata JURIS
Eriperent letho quenquam, aut feralibus umbris.
DOCTOR CORFEIUS, cunctis his dotibus au-
Viveret, & nondum gelido condenda sepulchro (ctus
Membra daret, verum lumen vitale reliquit,
Nec pietas, nec cana fides remorantur euntem.
Hinc plebs, hinc equites lugent sanctusq; **SENATUS**.
Non tamen in totum nobis est **CONSUL** ademptus.
Sed meliore sui nunc vivit parte beatus,
Adscriptus **SUPERIS**, & ab omni fece solutus
Illius & fama est nullo delebilis ævo,
Quæ nostrâ nostris cum laude sonabit in oris
Dum Nebula in Varnum, Varnusq; recurret in æquor.

*Ita obitum verè luctuosum Amplissimi Dn. CONSULIS,
Affinis sui patriæ loco venerandi cum lacrymis
prosequitur*

M. Zacharias Schröder.

Beatis Manibus & æviternæ memoriæ sacrum.

I.

KORFEIUS nostra **CONSUL** dignissimus Urbis
Syndicus, & **THEMIDOS** gloria rara sacra,
Exspirans animam terrenâ mole relictâ
Curarum liber calice regna petie.
O tristem noctem! quâ nostrum deserit orbem,
Qui nobis alter **PAPINIANUS** erat.
Nox manet, atq; **THEMIS** lugeat, languetq; funus,
Ut solet, auratum non sinit esse caput.

Nam

Nam bene de PATRIA meritorum FATA piorum
 Infaustum sub se sapius omen habent.
 Scipio cum Roma subiisset fata, Metellus
 Actutum tales edidit ore sonos:
 Festini properate viri, concurrere Cives,
 Mania quassantur, CONSUL & ipse obita
 Sic non immerito vos Cives alloquor omnes.
 Quem non commoveat funerus atra dies?
 Quam PATER eripitur, dum NATAM lege jugali
 Elocat, & thalami publica festa parat.
 Ergo ire exequias vos quosquor adestis in Urbe,
 Conferim & tanto solvite iusta VIRO.

II.

Wo sind die theuren Männer/ die aus Westphalens Land
 Zu uns geführet hat des grossen Gottes Hand?

Herr Cothman (a) ist gestorben vor Sechs und zwanzig
 Jahren.

Herr Lindeman (b) ist Todt/ die alle beyde waren

In solcher hohen acht/ und wurden mannigfalt/

Das jederman bewußt. Herr Corfey folget bald.

Wenn ich daran gedenck/ in zweiffelhafften Fällen

Wie dieser DOCTOR könt eine rechte Meinung stellen.

Betraure ich seinen Todt/ bevor zu dieser Zeit/

Da offte vergeblich wird erregt grosser Streit.

Er wußte recht und wol die Rechte zu verstehen

Proceß, und Testament / wie weit dieselbe gehen.

O seelig ist das Land! O seelig ist die Stadt.

Da man im Regiment solch' grauwe Häupter hat:

Nun dieses Mannes Ruhm / und Lob wird nicht vergehen

So lang ein Rathhaus ist/ und Cangelen stehen.

Darumb ihr Meusen Söhne / O ihr gelarte Schaar

Erweist in der That / machs kunt und offenbar.

A ij

Mit

a) D. Erne-
 stus Corb-
 mannus

Jtus &
 Cancell.
 obit An.

1624. d. 13.
 April.

b) D. Tho-
 mas Lin-
 demannus

Jtus obit.
 An. 1632.
 d. 14. Mart

Mit Trauren/und mit Klagen/mit schönen Grab-Gedichten
Mein schwacher Sinn sol auch diß Ehrenwerck verrichten.

Meritissimo PATRIÆ PATRI DN D. FRIDERICO
CORFEO &c. summa observantia, debitaq;
gratitudinis causa f.

Stephanus Hane, Verbi Minister
Gustrov ad S. Cæciliam.

Quo tua Gustrovium graviter quassata revixit
Consule saepe salus, formam meditata priorem,
Hunc Libitina gravem curis, et anq; verendum
Sustulit ante diem, simul & tibi sustulit unâ
Consilium, raramq; fidem, longq; paratam
Utu noticiam ante actorum juris & equi.
O decus amissam luge, lugeto probatum
Praesidium, precibusq; Deum venerare, Senatûs
Ut grato rursum coæt medicamine vulnus!

Sic obitum Nectoris nostri meritissimi cum
genitu lugebam

Johann. Franciscus Clausing/Eccles.
Parch. Gustrov.

Monodia Paregorica

Siluctus GUSTROA tibi, si justa doloris
Unquam causa fuit; nova te jam causa fatigat
Et veri & iusti luctus, iustiq; doloris.
PACIS DIVES, eamq; colens CORFEIUS almæ.
Diribitor Juris, & Consulessimus æqui.
Quem multos clavum Res Publica quassa tenere
Annos consiliis, curâ, gravitate, fideq;
Omniq; officio conspexit; quem Schola sæpè
Et studia & mores juvenum cum fruge probantem
Vidit & experta est; qui sæpè audire loquentem

Ex

Ex Cathedra Pubem visus pariterq; Magistros
 De rebus gravibus: tremulo en! succisus in ævo
 Occubuit jam fermè *Octogenarius*, annos
 Si demas *senos*. Stup at GUSTRO A dolore,
 Et gemat, & mœsto suffundat lumina fletu.
 Non levis est obitus, præstantum & fata Virorum
 Omen habent, mihi crede, mali. Quid? læva fuisset
 Mens nisi, sat memini nobis prædicere Phœbum
 Nubibus obiectum, ac elisis nubibus ignes
 Disruptis, nigræ fractæq; tonitrua nubis
 Non semel ingenti mentes turbasse pavore;
 Heu incerta nimis mortalis tempora vira!
 Cuncta ut mortali mutantur lege creata!
 Dùm spes præclaras mentes subit, atq; fovemus
 Gaudia certa animis, fatis urgemur iniquis.
 Ac interventu fors turbans cuncta maligno
 Verrit, & evertit, pede quæ consistere firmo
 Fortè videbantur, mutat quoq; gaudia luctu.
 Sed quæ causa subest fata incusare querelis
 Velle, nec in scelerum magè lumina vertere molem?
 Dona MAGISTRATUS nemo negat esse piorum.
 Hi prece servantur vitis sed sæpè Clientum
 Ante diem pereunt. Sic stat sententia JOVÆ.
 Hæc quia sunt, ut sunt, nec Jota hinc tollere quisquam
 Unum aufit; DOMINUM devoto corderogamus,
 Ut VIDUÆ & NATIS firmum duit ipse levamen,
 Inq; locis NATO peregrinis, nuncia cujus
 Tristia cor ferient, hærenti SPIRITUS adsit
 Ex altis solido solamine. Deniq; fractam
 Tu solida CTMBAM DEUS optime, Tu potes unus.
 Tute VIRUM, qui sit benè suggere quæso ferendo

Confiliis, oneri tanto; gravitate, fideq;
Urbem & porro regens, solidet sublapsa fidelè.
At Pax, CLARE tuo VIR sit Cineri, optima cujus
Est pars scripta Polo, Tumbæ ossa reposta quiescunt.
Non omnis moreris tamen: Est tua nescia terris
Fama super. Nosmet similis, cum jusserit idem
Diribitor, fortuna manet, propè & esse videtur
Hora, DEO cum solvemus, quæ debita legi.
Sed TU, *Urbis Column* tenus hac, quem cura salutis
Communis tenuit, *Vir Consulissime* salve,
Æternumq; vale. Interea tua molliter ossa
Hic recubent, dum summa dies illuxerit Orbi.

*Supremis honoribus plurimum venerandi Dn. Consuli
& Syndici, gravissimi, & Jcti celebratissimi, hoc Se-
nario Epico litare volui. debui mæstiter*

*M. Georgius Schedius, Sch. Gustr.,
p. r. Rector.*

MEcoenas venerande, quem præesse
Vidimus studio sagaciori
Tot annos populo, probis & illum
Exemplis simul & docere verbis,
(Munus Consulis optumi, parentis
Munus) quò raperis tuis mihiq;
Præstans, gloria nostra, quò corona
Virum tendis amata? Siste, siste
Gressum. Da lacrymis locum, sed cheu!
Ter surdum videor rogare fatum.
ô fallax Libitina, sæva Clotho!
Quid sævis? Inopina cura. Vappam
Mordacem mete, noxiamq; lappam.
En jam messis adest. Quid optimorum
Tu musis inhias sacris virorum.
Nil te vota movent, precesq; nostras

Rides?

Rides? Sic repeto meos phalaucos
Frustra? Sed tibi suplico Jehovah
Tu nostri miserere, Tuq; nostram
Luxatam patriam reduc in artus.

Velut ultimi, ita debiti & nunquam morituri honoris ergo, optimè de hac Republica nostra merito Dn. CONSULI hunc erigebam cippum

Conradus Krügerus/ Reipubl. Gustrov.
Secretarius.

Mirificus noster Deus est, & mira patrantem
Plurima, nobiscum machina tota stupet!
*Præsertim quoties fruges consumere natos
Et nibili socios hinc superesse sinit;
Et contra patitur lugendam morte perire
Insignes meritis ingeniaq; Viros.
Hoc ipsum tristi nobis tristissima firmat
Eben exemplo Gustrov's alma suo!
Quippe cui nuper cecidit non Rabula quidam
Nummi vorus, vario qui replet ore forum;
Non torior legum, qui litem lite reorum
Consuit, & lucro scire vigilare suo;
Non trico, nec hirudo fori, nec scurra bilinguis,
Qui fumos spretis vendere jura solet;
Cui lites pendere diu sit summa voluptas,
Obstructo cui bos aureus ore sedet.
Heu pudor! heu dedecus sanctissima jura Themistos
Sancta, tam vafro rumpere velle modo!
Ille sed haudquaquam, quem tristi morte peremptum
Nunc deploramus, furfuris hujus erat:
Excellent sed erat juris moderator honesti,
Cujus habet paucos Patria mæsta pares.*

Pir

Vir sapiens animi, vir Consuleſſimus aequi,
 Vir gravis eloquio, Vir pietate probus
 Perplexos rerum callens diſſolvere caſus,
 Ancipites calamo conſilioq. juvans.
 Hinc fieri nequiſt, noſtri ſacer ordo Senatus
 Quin ſibi collegam jungeret huncce virum;
 Inſimul & ſummos ſacies conerederet urbis,
 Syndicus ut fieret, Conſul itemq. gravis.
 Quod geminum munus bis denos praſtitit annos
 Sic, ut cordatus carpere nemo queat,
 Nam fuit urbani ſemper ſtudioſus honoris;
 Communis cuſtos utilitatis erat.
 Publica privatis bona prapoſuiſſe ſolebat,
 Nec propria quadam commoditate trahi.
 Cumq. Magiſtratum gereret, non illius unquam
 Jure eumens voluit prava licere ſibi;
 Naturâ facilis, civilis & æquus in omnes
 Non aliquâ ſaſtus aſperitate gravis;
 Non rigidus, non ore minax; affabilis omni,
 Seu vir ſeu mulier poſceret auxilium.
 Quod Cato Romana, quod erat Pompeiū urbi,
 Hoc erat hic, tantū dempſerū arma, ſua
 O clarum virtute virum, cui civica ceriè,
 Si ferat hæc ætas, danda corona fuit
 Talis hic & tantus quidni doleatur ademptus?
 Non plangat tali Guſtrovis orba viro?
 Quin potius monumenta viro victura parabit
 Iplius ut quovis tempore vivat honor,
 Hocce deceat cives gratos; hoc ſummus Jovah
 Flagitet; hoc maſtus ſua ve levamen erit.
 Mirificus noſter Deus eſt, & mira patrant
 Plurima nobiſcum machina tota ſtup

Dum

Dum talem tantumq; Virum, Superantibus illis,
 Quos dixi, sociis, morte minace rapis;
 Idq; velut nostram dementat opinio mentem,
 Iustus non iusto tempore Jovis facit:
 Nimirum cara dum connubialia Nata
 Procurat fieri gaudia, tristis obit!
 Sed quid? tristis obit? Quin quàm lacissimus exit
 Ex hac quâ premimur valle subinde malis,
 Ad Cenam magnam properans & gaudia cæli,
 Gaudia tristificos non habitura meus:
 Quanta nec audituit quisquam, nec lumine vidit.
 Quanta nec attingi suspitione queunt.
 Hic CORFEJUS ovans & ab omni parte beatus,
 Cum Nata tædis despicit orbis opes,
 Heu tristex tædas! Heu gaudia mæsta! dolorum
 Tristior illimes turbat amaror aquas.
 Pro-fidibus fletus sunt, pro clangore tubarum
 Plangor, pro siccharis murmura rauca nola.
 Quin lacrymis immergeit Hymen, & Cypria mæstis
 Et gerit in verlas ipse Cupido faces.
 Sponsus enim socero prædatus, Sponsa Parente,
 Pectoribus capiunt nil, nisi triste, suis.
 Cumprimis Mater caro spoliata Marito
 Deplorat miseras & gemit usq; vices.
 Quàm tamen assiduos paulatim sistere fletus,
 Et placidâ secum volvere mente decet:
 Quod novus hicce Gener (cujus sacer ordo Senatus,
 Et gravidam sentit Curia semper opem)
 Supperat, & Natus, qui Patris nomine gaudens,
 In Patris exemplum strenuus ire studet;
 Hos sibi substituit viduarum Tutor & alior,
 Ut viduam duro fasce levare queant.

*Sed Tu Gustavo supplex orabis Jovam;
Ut tanto tantum surroget ipse Virum!*

Andreas Mehmafer/ Sch. Gustr.
Conrect.

PAlmare Juris atq; seculi Decus
Præsentis, & Caput Gustavoviensium,
A corbe Vir cognomen ac ovo trahens,
Dum nuptias suæ parabat Filiaë,
En! ipsemet cœlestis A G N I nuptias
Libens ad invitationem Numinis
Petit supremi, nec moratur amplius,
Terris in hisce quas genus mortalium
Adornat, ut ve esset ipsa Filia.
Miraris hoc Homo? velim consideres
Mecum quid hæ sint nuptiæ præ nuptiis
A G N I; nec ullus te movebit scrupulus,
Quin ipse dixeris: Profectò nuptiæ
Mundi mihi sordent, ad A G N I cœlicas
Illas abire corde toto gestio.

Felix ter & quater Viri pars enthea
Illius, in cœlestibus cum Jesulo
Sponso suo pulcherrimo, sanctissimo,
Charissimo, suavissimo, dulcissimo,
Ditissimo, fidissimo, suavissimè
Sanctissimèq; cuncta vivens secula!
Cœlestium sed nuptiarum versibus

Can-

Cantare laudes & beatitudinem,
Audita nulli, visa nulli gaudia,
Non est mearum virium, nec seculi
Hujus labor, centum licet sint linguae,
Vel ora centum, vox vel Angelos sonans.

Hoc ponderantes quotquot unquam *Consulis*
Gravissimi mors tangit, ut tristissima
Marita, Natus unicus nec degener,
Natæq; multis diffuentes lacrymis,
Nec non uterq; cum Propinquis cœteris
Gener, Piorum more plangent, mortuo
Nec invidentes tanta cœli gaudia,
Ubi reapse possidet Prænominis
Promissa dona, nempe *Pacem* cœlicam,
Summos *Honores* atq; cœlicas *Opes*,
Sanctam precabuntur quietem corpori.

Tu verò Gustrovis Deum ter optimum
Ter Maximum votis roga, velit Virum
Huic Viro simillimum succedere.

Joachimus *Griff* / Cantor.

H *En! Senior nostra Consul Fridericus in urbe*
Eloquio præstans consilioq; gravis;
En! Doctor nostra Fridericus Consulin urbe,
Qui tibi Gustrovium frons & ocellus erat,
Occidit. Immotâ miseros nos lege Jehova
Horâ præcipiti tristia fata manent.

B 2

In-

*Indocti, docti, tandem discedimus omnes
Nec Mortam tardant curia jura, torus.
Effluxisse patet nostra quum clepsydra vita,
Est felix, quem non labis arena premit.
Vena riget mœrore. Darem jam disticha plura,
Sed qua non possum fama loquetur anus.*

Perquam venerando DN CONSULI Seniori
ICTO celeberrimo novissimi honoris jure
hiscelmq; assurgo, lito inter lacrymas

Blasius Grabius, Sch. Gufr. p. t. Subconr.

Fluctuat, & vario patitur sub turbine pectus
Affectuum miseris modis,
Mens mea vix meminisse sui valet, imo fatiscit
Oblita ferme muneris.
En ego, qui tenus-hac læto sub pectore verso
Quæcunq; jucundissima;
(Festa Tori, lituos, chordarum murmura, plausus,
Consortium suavissimum,
Pocula sana tibi, non sana mihi, popaniq;
Lautas dapes, & cætera:)
Adverso rapior præter spem flumine, turbat
Amaror omne gaudium,
Chorda silet, lituus raucescit, Præfica pulsat
Fores, ubiq; luctus est.
Quem non turbaret tam diversissima rerum
Facies? homo sum, non lapis,

Occu-

Occubuit **CONSUL** noster, qui sacra parabat
 Connubii Gnata suæ!
 Musa novis Tædis hymenæia Carmina NATÆ
 Meditans coacta substitit,
 Et turbata pio luget cita funera Lessu
 PARENTIS, ah dolor! dolor!
 O spes fallaces hominum! prohi irrita vota!
 O mortis inclementiam!
 Plange Themis, cecidit tibi Consultissimus æqui
 JURISq; DOCTOR DUPLICIS.
 Flete Viri quotquot generoso sanguine creti
 Vestrum PATRONUM maximum,
 GUSTROVIUM *Civem*, quo vix servantior alter
 Fuit Æquitatis defleas.
 Flete boni Cives vestri properantia fata
 Cùm CONSULIS, tum *Syndici*,
 Abscissi luge CAPITIS sacer Ordo Senatus
 Canos, decus Prudentiæ.
 Funde pias lacrymas Soboles non degener, orba
 TUTORE fido maximè. (es
 ALME PARENS mundi, Viduarum Fautor,
 Benigne publicæ Rei, (& Autor
 Dignum redde Virum Rostris; solare, tuere
 Cum Liberis Viduam, precor.

Fridericus *Wittmann* /

Gustrov, Schol. Coll.

B 3

In

Eheu! praeproperè vitales deserit auras
Excellens Doctor magnus Urbis honos,
Consiliis cuius Respublica perbenè crevit,
Nunc jacet exanimis contumelandus humo.
Hujus fata dolent omnes jam sanguine juncti,
Collegæ, cives tristia fata dolent.
At solare, Deus, quos hic dolor urget tangit,
Influctumq; bonâ sorte repende malum.

Eberhardus Andreas Amselius,
Scholæ Gufr. p. t. Collega.

Si fata suprema Josiæ
Proles Isaica luxie
Ploratu prompta frequensq;
Celebri si splendida Roma
Dignata est funere Paulum,
Qui quondam Persea Regem
Superavit fortibus Armis;
Quidni Respublica planctu
Venerandum CONSULEM amaro
Deploret, eiq; suprema,
Exsolvat debita busto,
Siquidem pietate Josiam
Priscum referebat, eratq;
Metuens Ter - Numinis almi.
Nunc verò mole laborum,
Curis quoq; fractus acerbis
Corpus mortale reponit,

O Je-

O Jesu Christe Redemptor,
Rerum Servator ab ævo
Et Regum Maxime Princeps,
Alium tu suffice Patrem,
Qui dirigat Urbis habenas!

Sic doloris & honoris testandi ergo Διάλογον

Dr. CONSULIS deplorat

Georg. Christian Holtzappel/
Gerbeshus à Mogunt.

In sanctam Apotheosin,

Cognati sui honoratissimi

Dn. D. FRIDERICI KORFEIEN,
Senioris.

Westphala terra dedit Korfeium, Baltica Rostra
Exornant MITRAS, sed HONORES contulit ultro
Gustrovis, & tandem magno mæore sepulcat.

Vix illo melior, vix excellentior alter

Exiit Astræ cultor, Themidosq. sacerdos.

Westphalen werthes Land hat diesen Mann geboren/
Der Edle Rosenstock zum Doctor bald erkohren/
Hernach zum Syndicat, Güstrow der Wenden Stadt
Vnd Burgermeister Amt mit ruhm erwöhlet hat.
Denselben thewren Mann mit Leid vnd grossen klagen
Muss vnser Stadt vnd Land zum Grab' jetzt lassen tragen:
Doch fama giebet Ihm dieß Zeugniß auff der Erd'
Dass nu vnd jammerdar sein Nam sey lobens wehr.

Ultimi honoris ergo scribit

Caspar Friderich Coch,
Güstrow. Megapol.

De.

DEslevère suos Vatesq; Ducesq; decenter
 Ifacidæ, & luctus signa dedere sui,
 Sic olim Samuel Vates, judexq; severus,
 Cum sua clausisset lumina morte piâ
 Omnis turba Deo sacrato fœdere juncta
 Luxit eum, & regio plena dolore fuit,
 Qui populo dixit bis denos jura per annos,
 Clarus honore foris, charus amore domi,
 Quis nostrum jam non parili pietatis amore
 Urnam CORFELI condecorare velit?
 Urbis honoratæ qui rexit Consul habenas,
 Jura ministrando civibus æqua suis,
 Ipse suos rexit cives simul atq; clientes,
 Non secus ac Natum dirigit ipse pater,
 Pro tantis meritis annon qui præmia digna,
 Et multa auferret munera, dignus erat?
 Dignus erat: meruit doctrina atq; ardua virtus
 Nec non Herculeus, quem tulit ipse, labor.
 Ergo confertim supremos Consuli honores
 Solvite, & illius membra locare rogò.

Observantia erga DOCTOREM, & CONSUL.

*LEM piæ defunctum contestanda causa
 apposuit.*

Martinus Sturtzius, Gustrov.

O Jesu Christe Redemptor
Rerum Servator ab ævo
Et Regum Maxime Princeps
Alium tu suffice Patrem,
Qui dirigat Urbis habenas!

Sic doloris & honoris testandus es

Dr. CONSULIS

Georg. Christia

Gerbeshus

In sanctam Apothecon

Cognati sui honoratissimi

Dn. D. FRIDERICI KO
Senioris.

Westphala terra dedit Korfeium, B
Exornant MITRA; sed HONO
Gustrovis, & tandem magno mærore sepu
Vix illo melior, vix excellentior alter
Exiit Astræ cultor, Themidosq. sacerdos.

Westphalen werthes Land hat die
Der Edle Rosenstock zum Doctor
Hernach zum Syndicat, Güstrow de
Vnd Burgermeister Ampt mit ruhm e
Denselben theuren Mann mit Leid vnd g
Muss unser Stadt vnd Land zum Grab' se
Doch fama giebet Ihm dieß Zeugniß a
Dass nu vnd jammerdar sein Nam sey le

Ultimi honoris er

Caspar Fr

Gustro

the scale towards document

B9 C9 A8 B8 C8 A7 B7 C7 B6 A6 B5 C5 A4 B4 C4 A3 B3 C3 A2 B2 C2 A1 B1 C1

10 09 03 02 01

4.5 5.0 5.5 6.0 6.5

11 16 17 18 20 A5 B5 A2 B2 C2 A1 B1 C1

Image Engineering Scan Reference Chart TIZ63 Serial No.

Patch Reference numbers on UTT